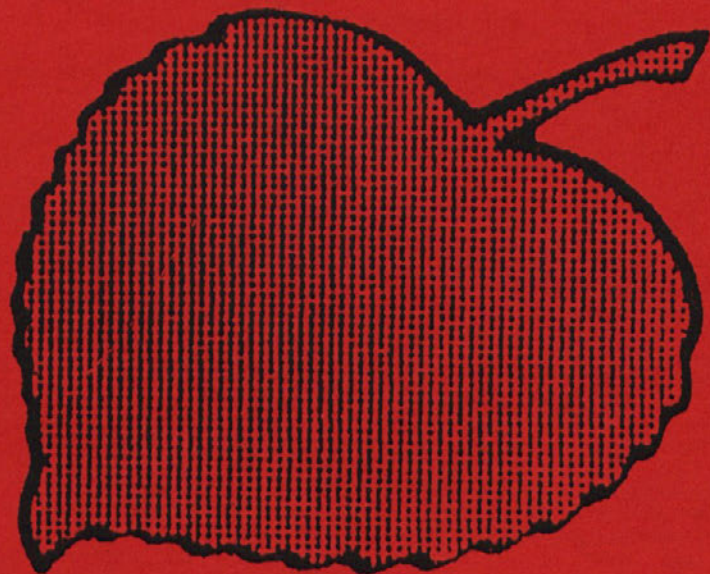

6/1993

VERENIGING VRIENDEN VAN SLOVENIË
Združenje Prijateljev Slovenije

Lipa

Indien onbestelbaar
retour aan:
Teldersweg 185
3052 TG ROTTERDAM

(ISSN 0928-8376)

INHOUD

Predsednikova beseda / Van de voorzitter	1
Leon Štukelj (1898 - 1999)	2
Dringend gezocht 2 redacteurs	4
Sloveense hooligan op de Nederlandse televisie	5
CD Nizozemska	6
Kranjska Gora - januari / februari 1999	7
Een dag in Prekmurje	11
Na kosilu v Sloveniji	12
Uit eten in Slovenië	13
Opozorilo / Waarschuwing	14
Poziv / Oproep	15
Slovenske ljudske pesmi in šege (10)	17
Sloveense volksliederen en volksgebruiken (10)	20
GSM v Sloveniji	26
GSM in Slovenië	27
Otroški kotichek	28
Het kindelhoekje	29
Kuhajmo z Bojanom / Koken met Bojan	31
Smučarski vici / Moppen over skiën	32

Vereniging Vrienden van Slovenië: Wat u moet weten!

De Vereniging Vrienden van Slovenië is opgericht op 7 juli 1991. De Vereniging Vrienden van Slovenië is een zelfstandige en onafhankelijke landelijke organisatie die zich ten doel stelt met name op cultureel, economisch en maatschappelijk gebied de samenwerking tussen Nederland en Slovenië resp. Nederlanders en Slovenen te bevorderen. De Vereniging beschouwt zichzelf als de geëigende plaats voor ontmoetingen tussen Nederlanders en Slovenen. De Vereniging wil voorts in het bijzonder een ontmoetingsplaats zijn voor de Slovenen in Nederland.

(uit artikel 2 van de Statuten)

Veleposlaništvo Republike Slovenije:
Ambassade van de Republiek Slovenië:

Louizalaan 179
1050 Brussel
☎ 0032 - 2 - 646 90 99

PREDSEDNIKOVA BESEDA

To je pa zadnja Lipa, ne samo v tem letu, ampak tudi zadnja v tem stoletju. Od ustanovitve leta 1991 se je naše združenje razširilo po vsej Nizozemski in imamo danes skoraj 200 članov. Člani našega združenja živijo na vseh koncih dežele, to pa je morda tudi razlog, da jih na nekatera naša srečanja pride tako malo. Za zadnji kulturni dan 20. novembra v Delftu se je prijavilo samo petnajst članov, tako da smo bili kot uprava na žalost primorani to srečanje črtati s programa naših prireditev.

Dovolite mi, da vam v imenu celotnega odbora želim prijetne Božične praznike ter srečno in zdravja polno Novo leto 2000.

P.S.

Kako lepo, da bodo naši slovenski fantje sodelovali na EP 2000.

Bojan Gorički

VAN DE VOORZITTER

Nog een laatste Lipa, niet alleen van dit jaar maar ook van deze eeuw. Vanaf de oprichting in 1991 zijn we uitgegroeid tot een landelijke vereniging die bijna 200 leden telt. Onze leden wonen door heel Nederland verspreid, dat is mogelijk ook een van de redenen, dat enkele van onze bijeenkomsten niet bijster goed worden bezocht. Voor de Sloveense culturele dag in Delft op 20 november hadden zich maar vijftien leden aangemeld, zodat het bestuur helaas de bijeenkomst moest aflasten.

Mede namens het bestuur van de Vereniging Vrienden van Slovenië wens ik u allen een prettige Kerst en een gelukkig en gezond nieuw jaar 2000.

P.S.

Wat fijn dat onze Sloveense jongens aan het EK 2000 mee mogen doen.

Bojan Gorički

SLOVEENSE CULTURELE DAG

met

gedichten van France Prešeren

en

aandacht voor de Sloveense wijnen:
introdactie - proeven - verkoop

zondag 13 februari 2000

van 15.00 - 18.00 uur

in Delftstede

Phoenixstr. 66 te Delft

Olimpijska legenda ne živi več. Slovenskemu dobitniku treh zlatih, ene srebrne in dveh branastih medalj pri olimpijskih igrah v Parizu (1924), Amsterdamu (1928) in Berlinu (1938) je v jutranjih urah 8. novembra, štiri dni pred njegovim stoprvm rojstnim dnevom, odpovedalo srce.

Vtisnil se nam je v spomin kot vitalen 98-letnik, ki je na otvoritvi Olimpijskih iger v Atlanti tako rekoč priskakljal na stadion. Mnogi so postali pozorni nanj, vabila na obisk so prišla z vseh strani. Ko je 1.1989 obiskal New York, so v sobotni izdaji New York Times objavili članek o njem in njegovo sliko na prvi strani - ta čast doslej še ni doletela

nobenega Slovenca. Nič čudnega, da je vest o njegovi smrti odjeknila v svetovnem tisku (Associated Press, Reuter).

Kdo je bil Leon Štukelj? Fantiček, rojen konec 1898 v Novem mestu, ki se je navduševal nad vajami telovadcev liberalnega telovadnega društva Sokol in jih posnemal na železnih drogovihi domače hiše. Kasneje se je skrivaj - pod pretvezo, da se s sošolcem uči matematike in latinščine - udeleževal njihovih treningov.

Njegov trud je bil kmalu poplačan. L. 1922 je debitiral na svetovnem prvenstvu v Ljubljani, leta 1924 na olimpiadi v Parizu. Kot dobitnik olimpijskih medalj je prejel red sv. Save iz rok tedanjega jugoslovanskega kralja Aleksandra.

Udeležil se je treh olimpiad in štirih svetovnih prvenstev in se vedno vrnil z medaljami. Zadnje je osvojil kot 38-letnik, ko se je poslovil od aktivnega športa in začel delati kot sodnik (v času svojih telovadnih uspehov je v Mariboru, kjer je živel od svojega dvajsetega leta, študiral pravo). V knjigi "Mojih sedem tekmovalj" je opisal leta svojih velikih uspehov - čas, ko je bil šport še šport brez sponzorjev, ko so bili razlogi za zmage drugačni. Nekoč je dejal: "Moj uspeh je rodila revščina."

Po drugi svetovni vojni je izginil iz javnega življenja tako kot tisti, ki so ostali zvesti svojim predvojnim idealom. Šele v osemdesetih letih ga je (slovenska) javnost znova odkrila in počastila. Kot najstarejši še živeči olimpijski zmagovalc se je srečeval s pomembnimi ljudmi in s svojim profesionalnim nastopom predstavljal najboljšega slovenskega "ministra za zunanje zadeve". Izšla je celo knjiga o njem: "Ave triumfator" (Bodi pozdravljen, zmagovalc).

Slava ga ni spremenila, ostal je tak kot je bil; skromen, športen in vedoželjen. Vsak dan je vadil na svojem najbolj priljubljenem orodju - krogih, bral je časopis in se učil italijanščine in španščine. Zavedal se je svoje častitljive starosti, ko je obljubil Juanu Antoniu Samaranchu, da mu bo pomagal pri razdelitvi kolaž na Olimpiadi v Sydneyu, "Če bo moje telo zdržalo".

Žal se je obrnilo drugače. Namesto da bi podeljeval medalje, je

sam na svoj rojstni dan prejel - posmrtno - svojo zadnjo olimpijsko medaljo iz rok Juana Samarancha.

LEON ŠTUKELJ (1898 - 1999)

Irena Vrečak

Een Olympische legende is dood. De Sloveense winnaar van drie gouden, een zilveren en twee bronzen medailles bij de Olympische spelen in Parijs (1924), Amsterdam (1928) en Berlijn (1936) stierf na een hartaanval in de ochtenduren van 8 november 1999, vier dagen voor zijn 101ste verjaardag.

De wereld leerde hem kennen als een vitale 98-jarige, die bij de opening van de Olympische spelen in Atlanta huppelend het stadion binnenkwam. Hij trok de aandacht van de media en van alle kanten kwamen er uitnodigingen. Tijdens zijn verblijf in New York in 1998 verscheen hij als tot nu toe eerste en enige Sloveen op de voorpagina van de zaterdag-editie van de New York Times. Het is niet verbazingwekkend dat het bericht over zijn dood wereldnieuws is geworden (Associated Press, Reuter).

Maar wie was Leon Štukelj eigenlijk? Geboren eind 1898 in Novo mesto raakte hij reeds als kind gefascineerd door de gymnastische oefeningen van de Liberale Gymnastiekvereniging Sokol (Hawik). Thuis probeerde hij de oefeningen na te doen met behulp van ijzeren rekken. Later bezocht hij 's avonds stiekem - onder het mom van bijles in wiskunde en Latijn - de bijeenkomsten van deze vereniging.

Zijn ijver bleef niet zonder resultaat. In 1922 debuteerde hij bij het wereldkampioenschap in Ljubljana, gevolgd door de Olympiade van Parijs in 1924. Als winnaar van Olympische medailles ontving hij de Orde van de Heilige Sava uit handen van de toenmalige Joegoslavische koning Aleksander.

In totaal deed hij mee aan drie Olympische spelen en vier wereldkampioenschappen, en altijd kwam hij beladen met medailles terug. 38 jaar oud nam hij afscheid van de actieve sport en wijdde hij zich aan zijn beroeps carrière als rechter (naast turnen studeerde hij rechten in Maribor, waar hij vanaf zijn twintigste bleef wonen). In zijn boek "Mijn zeven wedstrijden" beschreef hij de tijd van zijn sportcarrière - toen sport nog echt sport was, zonder sponsors, en de wens om te winnen uit overtuiging kwam. "Mijn

succes is uit armoede geboren" zei hij ooit.

Na de tweede wereldoorlog verdween hij uit het publieke leven. Zo waren er wel meer, maar dat betekent niet dat ze hun vooroorlogse idealen niet trouw bleven. Pas in de jaren tachtig werd hij herontdekt en weer bejubeld. Als oudste nog levende Olympische winnaar leerde hij prominente mensen kennen, en was hij de beste Sloveense 'minister van buitenlandse zaken'. Onder de titel "Ave triumfator" (Winnaar, wees gegroet) verscheen een boek over hem.

Maar ondanks alle aandacht bleef hij zichzelf: bescheiden, sportief en leergierig. Dagelijks hing hij nog in zijn geliefde ringen, las hij de krant en nam hij Italiaanse en Spaanse lessen. Zich bewust van zijn hoge leeftijd heeft hij aan Juan Antonio Samaranch beloofd om bij de Olympische Spelen in Sydney te helpen bij de medaille-uitreiking als 'mijn lichaam het toelaat'.

Het mocht niet zo zijn. In plaats van medailles uit te delen kreeg hij zelf - postuum - zijn laatste medaille uit de handen van Samaranch.

DRINGEND GEZOCHT 2 REDACTEUREN

Helaas heeft op onze oproep in de laatste twee Lipa's nog niemand gereageerd. Toch begint de tijd te dringen, mei 2000 nadert langzaam maar zeker. Het besluit van Silva om de hoofdredactie van de Lipa neer te leggen, staat vast. Het zou ontzettend jammer zijn als onze verenigingsblad in de toekomst alleen onregelmatig zou verschijnen of helemaal niet meer, want juist de Lipa is de bindende factor onder onze leden. Ook groeit onze vereniging vooral dankzij de Lipa. Wij, de bestuursleden, kunnen de taken van de hoofdredactie niet op ons nemen. Binnen het bestuur heeft eenieder van ons zijn taken die in de vrije tijd uitgeoefend worden. Ook Irena en Jan die op de Colofon-pagina onder de redactie vermeld staan kunnen de werkzaamheden van Silva niet overnemen. Irena onderhoudt de externe contacten en helpt Walter met het secretariaat. Ze is in de redactie opgenomen alleen als Silva eens een keer zou uitvallen. Jan fungeert als vertaler en corrector. Omdat gebleken is dat 6 Lipa's per jaar voor één redacteur te veel is, zijn we DRINGEND OP ZOEK NAAR 2 REDACTEUREN DIE VANAF 1 MEI 2000 DE WERKZAAMHEDEN VAN DE HOOFDREDACTIE WILLEN OVERNEMEN EN IEDER 3 LIPA'S PER JAAR WILLEN SAMENSTELLEN OF SAMEN 6. Beide redacteurs worden lid van het bestuur; onkosten worden vergoed. Aarzel niet en meld u gauw aan bij Silva (0344-622414). Ze wil graag al uw vragen omtrent de Lipa beantwoorden en u inwerken.

Het bestuur van de Vereniging Vrienden van Slovenië

Hoe je het wendt of keert, wij Slovenen in Nederland zijn een volk apart. We hebben het heel vaak over ons mooie landje, maar óók over de verwarring van Slovenië met Slowakije. We zijn het er allemaal over eens dat we ons land moeten promoten. En we weten dat echte promotie alleen via de Nederlandse media tot stand kan komen, liefst via de televisie. Maar hoe bereiken we die? Moeilijk. Of beter gezegd, dat weten we niet. Maar de wonderen zijn de wereld nog niet uit. De rollen werd namelijk omgedraaid: de Nederlandse televisie benaderde zomaar ineens onze vereniging.

Het was vrijdag 19 november. Om 9 uur 's morgens ging de telefoon. De persoon aan de lijn beweerde van de NCRV te zijn. "Mevrouw, kunt u nog vóór een uur vanmiddag een aantal Slovenen bij elkaar trommelen voor opnamen voor 'Man bijt hond'?" Nee, hoor, ik had geen grapjas aan de lijn. Hij vertelde me namelijk dat Irena Vreček ook al in Rotterdam aan het proberen is Slovenen bij elkaar te krijgen. Aanleiding voor de opnamen was het feit dat Slovenië volgend jaar op de EK meedoet. Als de opgetrommelde Slovenen niets over voetbal wisten te vertellen gaf dat niets, ze zouden voor de camera's gewoon met elkaar over Slovenië kunnen praten. 'Een buitenkansje dus, nu komen we eindelijk aan het woord,' dacht ik. Maar ja, wij Slovenen zijn echt een volk apart, als het er op aankomt, en dan ook nog meteen moet gebeuren, dan lukt ons dat niet. Op die bewuste vrijdag waren Irena en ik tot één uur aan de lijn met de NCRV, en met onze leden. Maar ja, de meesten waren aan het werk, anderen konden niet. Uiteindelijk was Viktor Šolar als enige bereid voor de camera's te treden. De regisseur zei tegen hem dat er nog vier andere Slovenen onderweg waren naar zijn restaurant "Postojna" in Deventer. Maar al gauw kwam Viktor erachter dat die vier Slovenen verzonnen waren. Hij moest in z'n eentje de Sloveense gemeenschap in Nederland vertegenwoordigen en in een voetbalstadion het Sloveense volkslied zingen. Door de enorme schrik kon hij zich ons volkslied opeens niet meer goed herinneren. Dus hebben we het door de telefoon samen gerepeteerd.

Heel wat van onze leden zaten 's avonds voor de buis om te kijken hoe Viktor ons land promootte. Na de wat schrikwekkende titel "Sloveense hooligans" verscheen op de TV een keurig geklede man die gefeliciteerd werd met het plaatsen van Slovenië op de EK. Dat was dus Viktor, de "hooligan". In zijn restaurant "Postojna" vertelde hij eerst het een en ander over voetballen en legde hij uit waar Slovenië ligt. Daarna was hij - uitgerust met de Sloveense vlag - als enige supporter van het Sloveense elftal in een voetbalstadion te zien. Hij legde uit dat hij wel probeerde ook andere "fanatieke" landgenoten naar het stadion te halen, maar dat de Slovenen, die als hard werkende mensen bekend staan, niet te bereiken waren. Hij was er wel van overtuigd dat ons elftal volgend jaar uitbundig zou worden gesteund door de hier woonachtige Slovenen. En daarna liet hij horen hoe we dat gaan doen: "V napad! Dej žogo! Gol! Slovenija zmagovalc!" (Aanvallen! Geef de bal! Goal! Slovenië kampioen!). En daarna... Daarna kwam het volkslied. De wijs was weliswaar niet helemaal correct en de tekst werd ook wat door elkaar gehaald, maar, wees eerlijk, als ú onverwachts het volkslied voor de camera's zou moeten zingen, had u het beter gekund?

Volgend jaar komen onze jongens naar de EK. Hopelijk gaan we ze allemaal supporten. Laten we zien dat er in Nederland heel wat "Sloveense hooligans" wonen, die nogal hard "V napad!" en "Gol!" kunnen schreeuwen. En nog harder kunnen zingen. Het volkslied. Maar wel samen. Want ons elftal heeft het echt ver gebracht.

In de LIFA - het februari-nummer van 1999 - heb ik een artikel geschreven over het Oberkrainer-ensemble NIZOZEMSKA. "Wie zit er nu te wachten op Sloveense volksmuziek", was de algemene vraag. Dit Brabantse ensemble wil zich daar niet veel zorgen over maken en zond ons hun nieuwste CD "Für unsere Freunde" toe. NIZOZEMSKA wilde hiermee haar fans en vrienden bedanken voor hun belangstelling en trouw. Maar liefst 16 Oberkrainer-nummers brengen een ode aan Slovenië en een aantal toonaangevende componisten als Avsenik, Mihelič en Nipič. Een aantal van deze nummers zijn zelfs in de Sloveense taal gezongen. Slovenië in zijn algemeenheid wordt als het ware uitgewisseld met Nederland.

Steeds meer Nederlanders voelen zich aangetrokken tot deze muziek, die door de meeste Slovenen onder ons afgedaan wordt als boerenmuziek. Zelfs hoorde ik de term "rundvleesmuziek", omdat er vroeger op de Sloveense radio elke zondag rond de lunch (met rundvlees-soep) een verzoekplatenprogramma was, dat dit soort muziek veelvuldig uitzond. Tijdens het 10-jarig bestaansfeest van NIZOZEMSKA op 9 oktober jl. te Stiphout (gemeente Helmond) werd deze CD gepresenteerd. Enkele Sloveense redactieleden van de LIFA hebben met mij meegeluisterd naar deze CD. Ze spraken allemaal zeer veel waardering uit voor de wijze waarop deze Brabanders zich inleven in de Sloveense taal en cultuur. Een enkele č, š en ž zit er soms naast, maar Nederlandse cursisten die de Sloveense taal willen proberen te beheersen weten maar al te goed hoe moeilijk het is om deze voor ons onbekende letters goed uit te spreken. Topper is een medley van Sloveense volksliedjes en wijsjes in een lekker vlot tempo. Al met al een "pluim op de hoed" voor dit ensemble, dat met merkbaar veel liefde deze CD heeft gemaakt. CD-bestellingen kunnen worden opgegeven bij Ad van Eijk (NIZOZEMSKA), telefoon 0492-361072. De kosten bedragen f 30,-- incl. verzending.

Maarten J. Dragt

Dit jaar ben ik, na langere tijd elders geskied te hebben, voor de tweede keer op wintersport geweest in Kranjska Gora. Vorig jaar was het me zo goed bevallen dat ik nu denk "verslaafd" te zijn (februari 2000 ga ik weer). Voor mij is het een ideaal gebied, zo halverwege Ljubljana en Schladming. Een perfecte vakantie: kennissen bezoeken in Ljubljana en Schladming (Oostenrijk), gecombineerd met uiteraard skiën.

In 1998 kwam ik in Kranjska Gora terecht na het doorbladeren van een reisgids. Er zijn andere plaatsen in Slovenië, maar mijn eerste indruk was: in Kranjska Gora is het meeste te doen en er zijn de meeste hotels/pensions. Zelf ben ik nu twee keer in Hotel Kompas geweest. Dit is een klasse hoger dan Hotel Larix aan de overkant van de grote doorgaande straat, Borovška cesta. Kompas en Larix zijn wel de meest bekende hotels. Als je op straat of op de piste met andere mensen een praatje maakt zitten ze negen van de tien keer in een van deze twee. Een enkele keer kom je nog iemand tegen die in Alpina zit, in Prisank of in een pension.

Hotel Kompas

Kompas en Larix hebben allebei een zwembad, een bar en een disco. Kompas is luxer, heeft een mooiere uitstraling. De kamers hebben er bijvoorbeeld een ligbad. Heerlijk, na het skiën en voor het eten eerst "met het bad vol zitten, onderwijl een glas whisky drinkend". Ja, zo houd ik het wel vol. Dit jaar was het Kompas trouwens een heel stuk gerenoveerd. De kamers vond ik vorig jaar al niet slecht, maar het is nu wat meer van deze tijd. Wel toevallig dat men in 'Pri Mraku', mijn vaste "stekkie/uitvalsbasis" in Ljubljana, ook al zo druk aan het renoveren was.

Dit jaar voor het eerst met het vliegtuig naar de wintersport gaan, vanwege de aanbieding van Herman. (Je moet overigens wel hoofdldid zijn, dat zal intussen bij de meesten wel bekend zijn, en - wat ik niet wist - er moet voldoende plaats zijn.)
Woensdag 27 januari 1999 vloog ik met Adria Airways van Amsterdam naar Ljubljana. Niet de eerste keer vliegen, maar wel nieuw voor mij om ski's mee te nemen. Dit ging allemaal goed, een paar dagen in Ljubljana geweest, Renault Twingo gehuurd, even op en neer naar Schladming. Toen vanuit Ljubljana met de bus naar Kranjska Gora. Dit ging perfect. Overdag vertrekt er ieder uur een bus, leuk om wat meer van het land te zien dan je normaal ziet met de auto over de autobaan. Nu heb ik ook eens gezien hoe het eruit ziet in Kranj, Lesce en Jesenice (inclusief het nieuwe Shellstation!).

In Kranjska Gora zelf een dikke week veel plezier gehad. Naast het skiën en de gebruikelijke apres-ski is er meer te doen, bijvoorbeeld met een Landrover de bergen in en per slee terug naar beneden. Van harte aanbevolen (vorig jaar zelf gedaan). In het donker met een soort mijnwerkerslampen op je hoofd. De slee is het gewone model, zoals wij ze in Holland ook kennen. Dit jaar met een stel Engelsen, met wie ik volgend jaar zal terugkeren, sneeuwscooters gehuurd bij Saša, de man die bij het Larix ook het skischoolgebeuren regelt. Dit was, ook zeker in het donker, spectaculair om te doen.

Zelf vind ik Kranjska Gora voldoende gevarieerd, zowel op als naast de piste. De skiliften gaan van 270 tot 1237 meter. Dit jaar was de sneeuw goed (later meer hierover). Vorig jaar reed er een skibus tussen Kranjska Gora en Podkoren, want toen was er minder sneeuw.

Na Kranjska Gora weer enkele dagen doorgebracht in Ljubljana. Zoals ik reeds meldde, de sneeuw was goed dit jaar op de pistes, maar tijdens mijn verblijf te Kranjska Gora heb ik het geen enkele dag zien sneeuwen.

Hoe anders zou het in Ljubljana zijn...

De bus terug genomen, dit ging goed. Ik kwam op maandag 8 februari aan, mijn bedoeling was op woensdag 10 terug te vliegen met Adria Airways. Tja, die maandag dus zag ik wel wat sporen van sneeuw in Ljubljana, zo ongeveer een "gemiddelde Nederlandse hoeveelheid".

Dinsdag ging ik naar het "Muzej Novejše Zgodovine", om een tentoonstelling te zien over de Sloveense geschiedenis. Ik ben per slot van rekening ook zeer zeker in cultuur geïnteresseerd. Te voet gegaan, met flinke stevige bergschoenen. Inmiddels, ja u raadt het al, diepe sporen achterlatend in de Ljubljanaanse sneeuw. Ondertussen dacht ik, ik ben in een Alpenland, "die sneeuw liggen ze hier echt niet wakker van". Diezelfde avond vond ik het toch wel vrij veel worden, sprak er nog over met Frenk, de receptionist in "Pri Mraku", hij dacht ook dat het wel mee zou vallen. Woensdag om 8.20 zou het vliegtuig van Brnik naar Schiphol vliegen... Daarom dinsdagavond toch maar de taxi gebeld, en gevraagd om extra vroeg te komen.

Toen werd het woensdag. Er lag dus wel wat sneeuw op straat, ik zou zeggen zeker meer dan de "gemiddelde Nederlandse hoeveelheid". Niet alleen dat, ook aanzienlijk meer dan er in Kranjska Gora op straat en stoep gelegen had...

Ik was dus blij dat de taxi er op tijd was. Hij kwam uit Ljub-

ljana, en moest in Ljubljana zelf zijn om mij op te pikken, maar was toch maar op tijd van zijn basis vertrokken, extra vroeg dus. Op straat was het dus... Het deed wel denken aan de poolgebieden: sneeuwbergen, sneeuwschuivers die naast elkaar reden om er nog iets van te maken, 4-baans wegen die 2-baans geworden waren. Met de taxi over de autobaan naar Brnik. Het ging nog wel, totdat we de autobaan verlieten voor het laatste stukje weg naar Brnik Aerodrome. Wel eens een auto op je af zien komen met te hoge snelheid en gedacht: "Wat een L.!"? Denken: "Dit gaat mis" en het nog op een haar na mis zien gaan ook. De afstand tussen de taxi en de tegenligger was nog geen centimeter! Die andere auto tolde dus in een prachtige slip onze kant uit, het scheelde echt geen haar. Na enige Sloveense scheldwoorden van de chauffeur en enige Nederlandse van mij waren we toch net op tijd op het vliegveld. En toen ... GESLOTEN.

Gelukkig kon men wel naar binnen, maar vliegtuigen, nee die konden niet landen en ook niet opstijgen. Ik dacht aanvankelijk dat men dit soort toestanden wel gewend zou zijn en dat het wel zo opgeruimd zou zijn. Een paar uur later was ik van mening veranderd. Adria deelde mee dat men nog niet wist of er die dag nog iets weg zou gaan. We werden echter geadviseerd om te luisteren naar mededelingen die elk uur gedaan zouden worden.

Uiteindelijk kon er na 16.00 uur toch weer gevlogen worden. Het vliegtuig had uit Amsterdam moeten komen, kon echter niet in Ljubljana - Brnik dus - landen, en moest daarom op zoek naar een alternatief. Uiteindelijk ben ik met Adria naar Kopenhagen gevlogen en met de KLM van Kopenhagen naar Amsterdam. Ik moest dit wel zelf regelen; de mevrouw die ik sprak vertelde alleen maar dát er weer vliegtuigen gingen. Je moest zelf uit haar trekken van: "Als ik naar Brussel vlieg, hoe kom ik dan verder, en wat als ik via London ga", etcetera. Ze maakte geen goede indruk voor Adria Airways.

Mij ouders werden op Schiphol door het personeel van Adria Airways veel beter en sneller op de hoogte gesteld over wat er op Brnik aan de hand was dan ik op Brnik zelf! Gelukkig, toen ik later een ander loket probeerde zat daar wel een dame die alles voor je uitzocht en met verschillende alternatieven kwam. Maar goed, toch nog goed thuis gekomen. Volgende keer vlieg ik toch maar weer met Adria Airways. Die ene mevrouw had misschien d'r dag niet.

Al met al een leuke vakantie gehad, de laatste dagen nog wel spannend ook. Ik zie al uit naar de volgende keer!

Hotel Kompas te Kranjska Gora kan ik van harte aanbevelen. Dit geldt ook voor Pension Pri Mraku te Ljubljana.

Adressen:

Hotel Kompas
Borovška cesta 100
SI - 4280 Kranjska Gora
SLOVENIJA

Pension Pri Mraku
Rimska cesta 4
SI - 1000 Ljubljana
SLOVENIJA

Tel.: 00-386-64-881-661
Fax : 00-386-64-881-176

Tel.: 00-386-61-223-412
Fax.: 00-386-61-301-197

**PRICE LIST SKI LIFTS
WINTER 1999 / 2000**

Ski passes

	Children	Adults
Day	3000	4000
Morning (9 AM - 1 PM)	2000	2500
Afternoon (12 AM - 5 PM)	2200	3100

**Multi-day Ski passes
(photograph needed)**

	Children	Adults
3-day	8400	11600
4-day	11050	15700
5-day	12900	18600
6-day	15600	22100
7-day	17400	24300
8-day	19600	27800
9-day	20600	29400
10-day	22900	32500
11-day	24100	33810
12-day	25700	36700
13-day	27800	39700
14-day	29900	42700
15-day	32100	45000
6-day Three countries	17300	24300

All the prices are in Slovenian tolar. Prices are for information only and may be subject to change.

Information: **SKI LIFTS KRANJSKA GORA**
Tel.: +386 64 881414, Fax: +386 64 881181

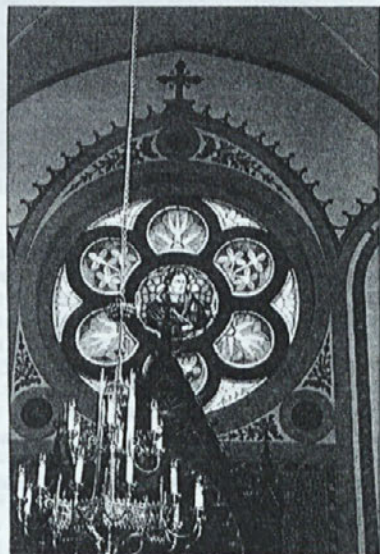
Afgelopen zomer hebben we wat rondgereden in de omgeving van Murska Sobota. Met het Reishandboek Slovenië in de hand hebben we verschillende ontdekkingen gedaan. Niet alles klopt in het boekje, en soms konden we iets, wat we wilden gaan zien, niet vinden. We hebben wel de enig overgebleven drijvende watermolen in de Mura gezien en gehoord, want er is een flinke stroming in de Mura, die de schepraderen in beweging zet. Om de watermolen te gaan bezichtigen rijdt men via Križevci en Radenci naar Veržej. Hier wordt middels bordjes "Mlin na Muri" de weg naar de watermolen goed aangegeven.

De molen is nog steeds in bedrijf en men kan diverse soorten meel kopen.

Vervolgens kwamen we in Murska Sobota aan. We hebben daar onder andere een Lutherse kerk bezocht, die in tegenstelling tot Nederlandse protestantse kerken gewoon midden in de week open was. De kerk heeft een schitterend Luther-raam en is verder heel mooi beschilderd.

Bogojina in de buurt van Moravske Toplice heeft een bijzondere kerk, gebouwd door de bekende Sloveense architect Jože Plečnik in 1927. De oude reeds aanwezige kerk werd in de nieuw gebouwde kerk opgenomen. De kerk heeft een toren die erg lijkt op een minaret. Het plafond van de kerk is in vakken verdeeld, en in ieder vak is een bruin bewerkt aardewerken bord bevestigd. Vlak in de buurt ligt het dorp Filovci dat vroeger bekend was om het zwarte aardewerk.

Willem Rootlieb
Bojan Gorički

Po polurni vožnji iz Veržeja, kjer smo si ogledali še zadnji mlin na Muri, smo se pripeljali v prekrasen vinogradniški okoliš Jeruzalem. Jeruzalem se ima zahvaliti svojemu imenu srednjeveškim križarjem, ki so na povratku v svojo domovino za nekaj časa ostali v teh krajih, se odpočili in domačinom podarili kopijo kipca žalostne Marije.

Preden se pripelžete v Jeruzalem, boste videli smerokaz, na katerem piše "Gostišče Taverna - 1000 metrov". Ta restavracija na hribčku vam ponuja prekrasen razgled po neštetih vinogradih v najlepših jesenskih barvah. Taverna je primerna za sprejem skupin do 30 oseb, lahko se udeležite pokušnje vin, imajo pa tudi prenočišča.

Po dolgem sprehodu smo sedli za okroglo hrastovo mizo. Ker je bila trgatev komaj pred nekaj dnevi opravljena, smo si naročili liter mošta. Medtem, ko nam je harmonikar igral in pel stare slovenske viže, smo počasi srkali mošt, ki nam je zelo prijal. Kmalu pa smo postali tudi lačni in smo naročili domač narezek. Le-tega so nam prinesli na ličnem, ročno izdelanem lesenem lipovem listu, na njem pa domačih klobas, pa šunke in sira, ni pa seveda manjkalo tudi obilo domače zaseke. Zraven so nam prinesli tudi narezan paradižnik, vložene kisle kumarice in vložene nepekoče feferone. Za ta narezek za štiri osebe smo plačali 3.000 tolarjev, kar se nam je zdela zelo primerna cena, saj je bila tudi kvaliteta zelo dobra.

Če boste popotovali po Sloveniji in se boste mudili v teh krajih, vam obisk te restavracije zelo priporočamo.

Naslov restavracije:

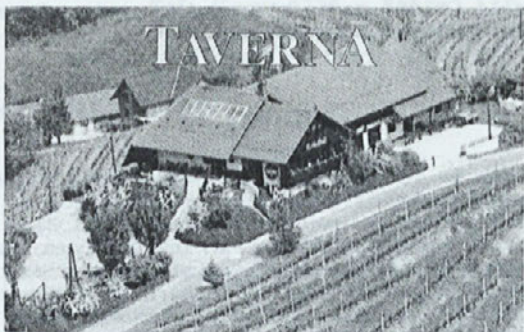
Gostišče Taverna
Jeruzalem - Svetinje
2259 Ivanjkovci
Tel: 062-714015
Fax: 062-714128

UIT ETEN IN SLOVENIË

Willem Rootlieb
Bojan Gorički

Op een half uur rijden van Veržej (waar we de laatst overgebleven molen in de Mura bezochten), komt men in het prachtige wijngaard gebied rondom Jeruzalem. Dit gehucht heeft zijn naam te danken aan de kruisridders die in de Middeleeuwen, op weg naar hun vaderland, enige tijd hier bleven om uit te rusten, en die een kopie van de Treurende Madonna in dit dorp achterlieten.

Voordat u Jeruzalem binnenrijdt ziet u een bord waarop aangegeven staat "Gostišče Taverna - 1000 meter". Dit restaurant boven op een heuvel biedt een prachtig uitzicht over de uitgestrekte wijngaarden van Jeruzalem. Als u wilt, kunt u hier ook overnachten en er is ook de mogelijkheid om wijn te proeven. Verder is het zeer geschikt om groepen tot dertig personen te ontvangen.

Na een lange wandeling namen wij plaats aan een ronde eikenhouten tafel. Daar de druiven net geoogst waren, leek het ons een uitstekend idee om een liter most te bestellen. Terwijl de accordeonist traditionele Sloveense liederen ten gehore bracht deden we ons te goed aan een voortreffelijke most. Na enige tijd begon de maag te knorren, dus besloten we een kleinigheid te eten. We bestelden "narezek" ofwel Aufschnitt in "goed Nederlands". Deze werd na enige tijd gebracht op een uit hout gesneden lindeblad en bestond uit diverse soorten worst (uit eigen keuken), plakjes kaas en een flinke hoeveelheid reusel en brood, genoeg voor vier personen. Daarbij kregen we ook nog tomaten, augurkjes en niet scherpe, ingemaakte Spaanse pepertjes. Voor deze schotel betaalden we 3.000,- tolar, wat gezien de kwaliteit niet te veel was.

Mocht u ooit in dit gedeelte van Slovenië vertoeven, dan is een bezoek aan dit restaurant zeker aan te bevelen.

Het adres is:

Gostišče Taverna
Jeruzalem - Svetinje
2259 Ivanjkovci
Tel: 062-714015
Fax: 062-714128

Ko smo letos jeseni obiskali Bled, nekateri ga imenujejo tudi "biser Slovenije", smo si zaželeli kavice. Pa smo se odpeljali na Blejski grad. Tam pa presenečenje. Pred vhodom na grajsko dvorišče stoji blagajna, v njej pa blagajnik. Od nas je zahteval po 500,-- tolarjev vstopnine po osebi. Ko sem mu povedal, da si ne želimo ogledati gradu, ampak v restavraciji samo popiti kavico, mi je odločno odgovoril, naj mu plačam 2000,- tolarjev (bili smo štirje) in potem lahko gremo na kavo. Ker se nam je zdelo malce neumno plačati toliko denarja samo za vstop v restavracijo, smo se odločili, da tega ne bomo storili. Tedaj pa je blagajnik privihral ven in nas začel tako krepko zmerjati, da me je sram ponoviti njegove besede. Priporočam vsem, naj gredo na kavo kam drugam.

WAARSCHUWING

Bojan Gorički

Toen we in het najaar Bled bezochten, door sommigen ook "de parel van Slovenië" genoemd, kregen we zomaar zin in een kopje koffie. Dus reden we naar het kasteel van Bled. En daar werden we verast. Voor de ingang van het kasteel stond een kassa met daarin een echte kassier. Hij eiste entree van 500,- tolar per persoon. Toen ik hem uitlegde dat we niet gekomen waren om het kasteel te bezichtigen maar dat we alleen een kopje koffie in het restaurant wensten te drinken, eiste hij van mij 2.000,- tolar (we waren met z'n vieren). Omdat we het een beetje te gek vonden om zoveel geld te moeten betalen alleen om de restaurant te mogen betreden, hebben we besloten dat niet te doen. En toen stormde de kassier naar buiten en hij begon ons zo uit te schelden, dat ik mij schaam zijn woorden hier te herhalen. Ik raad iedereen aan om zijn koffie ergens anders te gaan drinken.

Euro House Nederland

Viktor V. Solar

Buitenkamp 27
7214 BH Epse, Holland
Tel. 0575-494703
Fax 0575-491005
Autotel.0653118079

Import- en Export-
bemiddeling

Turnir Brez meja

Willem Rootlieb

Nogometno društvo VVW iz Wervershoofa organizira vsako leto za binkošti mednarodni mladinski turnir za B mladince (14 - 16 let).

11. "Turnir Brez meja" bo prihodnje leto od 10. do 12. junija. V preteklih 10 letih smo gostili moštva iz: Velike Britanije, Belgije, Nemčije, Španije, Rusije, Danske, Poljske, Romunije, Hrvaške, Francije, Madžarske, Bolgarije, Škotske, in seveda iz Nizozemske.

Že nekaj let poskušamo na naš turnir pridobiti kakšno slovensko moštvo. Žal do sedaj brez uspeha, zato tudi ta poziv v Lipi. Če imate stike z nogometnimi klubi v Sloveniji, ki bi bili zainteresirani, se za dodatne informacije obrnite na:

W. Rootlieb
Raiffeisenlaan 51
1693 EP Wervershoof
Nizozemska

Tel./Fax: 0228 - 583243
[HTTP://Home.planet.NL/haags021](http://Home.planet.NL/haags021)

OPROEP ** OPROEP ** OPROEP

"Open Grenzen"-toernooi

Willem Rootlieb

Ieder jaar met Pinksteren organiseert voetbalvereniging V.V.W. uit Wervershoof een internationaal jeugdtoernooi voor B junioren (14 t/m 16 jaar).

Het 11e "Open Grenzen"-toernooi vindt volgend jaar plaats van 10 t/m 12 juni. Gedurende de afgelopen 10 jaar ontvingen wij teams uit: Groot-Brittannië, België, Duitsland, Spanje, Rusland, Denemarken, Polen, Roemenië, Kroatië, Frankrijk, Hongarije, Bulgarije, Schotland en uiteraard Nederland.

Al een aantal jaren proberen wij een team uit Slovenië naar ons toernooi te krijgen. Helaas tot nu toe zonder resultaat. Vandaar deze oproep in de Lipa. Mocht U contacten hebben met voetbalclubs in Slovenië die geïnteresseerd zijn, neem dan voor verdere informatie a.u.b. contact op met:

W. Rootlieb
Raiffeisenlaan 51
1693 EP Wervershoof

Tel./Fax: 0228 - 583243
[HTTP://Home.planet.NL/haags021](http://Home.planet.NL/haags021)

SPOROČILO / MEDEDELING

Pri založbi Dominicus je novembra izšel vodnik "Slovenië/Istrië". Cena knjige znaša f 47,90.

Bij de uitgeverij Dominicus is in november de reisgids "Slovenië/Istrië" verschenen. De prijs van het boek is f 47,90.

Franjo Kopač (1885-1941)

...Luč gori na mizi, luč v jaslicah ali pred nami: danes v spomin na luč sveta, ki je to noč prišla na svet...

... Het licht brandt op tafel, het licht is in de kerststal of gaat ons voor: vandaag ter herinnering aan het licht van de wereld, dat op deze nacht in de wereld kwam...

(Praznično leto Slovencev, Družina, Ljubljana, 1989)

Niko Kurent

V zadnjih devetih Lipah smo se seznanili s fantovsko skupnostjo, z vasovanjem, s poroko, svatbo in z miklavževanjem. Posvetili smo se praznovanju božiča, pusta, gregorjevega, velike noči, jurjevega in martinovega ter se poglobili v šege ob košnji, žetvi, mlatvi, kresu in trgatvi. Prebrali ali pa zapeli smo si 26 slovenskih ljudskih pesmi. Rubriko o šegah in pesmih bomo danes zaključili z običaji ob dveh najpomembnejših življenjskih mejnikih, in sicer rojstvu in smrti. Pesmi najdete na straneh 23 in 24.

Šege ob rojstvu

Slovenske družine imajo dandanes povprečno 1,7 otroka, v začetku stoletja pa je imela kmečka družina vsaj pet, dostikrat pa tudi deset ali celo več otrok. Številno potomstvo je bilo kmetom dobrodošlo, saj so potrebovali veliko delavnih rok za vsa kmečka opravila.

V starih časih so nevestam že na poročni dan dajali nasvete, kaj morajo narediti, da bodo dobile zdrave otroke. Nekdaj so se nosečnice strogo držale nepisanih pravil in prepovedi, ki naj bi koristile otroku. Značaj novorojenca naj bi bil odvisen od tega, ali se je bodoča mati držala vseh pravil. Tako se nosečnica ni smela jeziti, ni smela jeziti, videti mrliča ali klati perutnine, predvsem pa ni smela priti v stik s hudobnimi ljudmi.

Ko so žene še rojevale doma, je bilo v navadi, da so o porodnici govorili, da je šla v Rim; ko pa se je otrok rodil, so razglasili, da se je peč podrla. Dokler so ljudje verjeli v vile, je bilo v navadi, da so po porodu na mizo postavili hrano in pijačo za rojenice in sojenice, ki naj bi prišle napovedat otrokovo usodo.

Po starem verovanju naj bi prva kopel imela velik vpliv na usodo novorojenca. Vodo za kopel so zato segreli v novi posodi, v katero so položili denar, da bi ga otrok kasneje imel v izobilju. V nekaterih pokrajinah so v tej kopeli umili še sestre in brate. To naj bi pripomoglo k dobremu medsebojnemu razumevanju.

Nekoč so verjeli, da se otroka do krsta lahko polastijo hudobni duhovi. Za obrambo pred njimi so pod otrokovo blazino položili košček železa ali pa svečo, na zibel pa narisali pentagram. Moškim s klobukom na glavi je bil vstop v sobo novorojenca strogo prepovedan, sicer bi otroka lahko začela tlačiti mora. Le-to bi lahko priklicale tudi plenice, če bi se ponoči sušile zunaj.

Maksim Gaspari: Ob zibelki / Naast de wieg

V starih časih je bil oče zadolžen, da preskrbi krstnega botra in botro. V hiši bodočih botrov se je usedel na vogal klopi ob peči. Navzoči so vedeli, da s tem prosi za botrinstvo. Botri so otroka nesli h krstu v mali zibelki ali pa v nečkah. Izogibali so se križpotjem, prvemu, ki so ga na poti do cerkve srečali, pa so ponudili kos kruha. V navadi je bilo, da so botri novorojencu podarili belo platno za prvo srajčko, materi pa jajca, maslo, potico, kokoš in vino. Prvorojenec je dobil ime po očetu, prvorojenka po materi, ostale otroke pa so poimenovali po svetnikih, ki so bili v koledarju na dan rojstva ali v naslednjih dneh. Po krstu so starši za povabljenе priredili gostijo, imenovano *botrinja*. Z njo so sprejeli novorojenca v družinsko in vaško skupnost.

Večina starih šeg ob rojstvu je izumrla takoj po drugi svetovni vojni, ko so slovenske žene začele rojevati v porodnišnicah. Botrinja se obhaja še dandanes, vendar le v družinskem krogu.

Šege ob smrti

Smrt se je ljudem že od nekdaj zdela skrivnostna, hkrati pa jih je navdajala s strahom. Ljudje so se po eni strani bali onostranstva, po drugi pa duhov umrlih prednikov, ki naj bi se vračali na zemljo. Iz strahu pred smrtjo in iz spoštovanja do umrlih izvira mnogo šeg. Tako je bilo na Slovenskem v navadi, da so ob smrti ustavili uro. Če je bilo v sobi pokojnika ogledalo, so ga prekrili, kajti če bi se pokojnikov obraz videl v njem, bi lahko mrtvaška bledica prešla na žive. Na ognjišču so pogasili ogenj, iz posod so izlili vodo in pometli vse kote. S tem naj bi preprečili, da bi se duša zadržala v hiši. Da pa bi duša hišo čimprej zapustila, so odprli vsa okna.

Dokler na slovenskih pokopališčih še ni bilo mrliških vežic, so umrli do pogreba ležali doma na mrtvaškem odru. Po starem verovanju se domači umrlega niso smeli dotikati. Zato je bilo v navadi, da so pokojnega umili in preoblekli sosedje. V krsto pod zglavje so mu položili pest zemlje z domačije, da je ležal na *domači grudi*. Umrli je moral ležati na mrtvaškem odru z nogami proti vratom, sicer bi s seboj na oni svet lahko vzel še koga drugega. Ob umrlem so se zbirali sorodniki, prijatelji in sosedje. Ti so do pogreba prihajali *kropit*, *vahtat* in *čut*. Ob odru je bila vejica zelenja in blagoslovljena voda, s katero so mrliča pokropili. Med bedenjem ob mrliču so zbrani molili, peli mrliške, pa tudi nabožne in pripovedne pesmi. Po starem verovanju, da se pred smrtjo lahko zavarujemo le z veseljem in družabnostjo, so se v nekaterih pokrajinah šli družabne igre, npr. *rihtarja bit*.

Pred odhodom na pokopališče so domači zbranim postregli. S tem naj bi še zadnjič pokazali gostoljubnost umrlega. Ponavadi se je pogrebni sprevod ustavil pri vaškem znamenju. Tam se je nekdo iz spreveda v imenu pokojnega poslovil od navzočih, jim odpustil vse, kar so slabega storili ter jih tudi sam prosil za odpuščanje. Na pokopališče pogrebci niso smeli iti po bližnjici, prav tako se tudi niso smeli ozirati, sicer bi v hišo pokojnika priklicali novega mrliča. V pogrebem sprevodu so hodili v parih po dva moška in dve ženski. Če je bil umrl moški, so v sprevodu hodili spredaj moški, za njimi pa ženske, pri pogrebu ženske pa obratno. V nekaterih pokrajinah so pogrebci imeli v rokah goreče sveče in so molili. V navadi je bilo, da so bili vsi pogrebci oblečeni v črna ali vsaj v temna oblačila. Dokler so bili pogrebi v Sloveniji le po kršćanskih obredih, je pred krsto hodil duhovnik. Jamo so nekdaj skopali in zasuli sosedje, lopate pa so

prinesli s seboj. Ostanek te šege je današnja navada, da vsak pogrebec vrže z lopatico nekaj prsti v grob.

Po pogrebu so sorodniki pogrebce delili hlebčke kruha. Danes povabijo pogrebce na pogrebščino. Le-ta je bila nekoč šele sedmi ali osmi dan po pogrebu, zato jo tudi imenujemo *sedmina* ali *osmina*. Kjer so sedmino priredili doma, so za pokojnega na mizo dali krožnik, pribor in kozarec vina. Nekdaj je moralo biti na pogrebščini 9 obrednih jedi, zbrani so morali vsako poskusiti, sicer bi se s pokojnim na onem svetu zgrešili.

In kaj nam o rojstvu in smrti povedo slovenski pregovori?

Otroka ni težko roditi, temveč vzgojiti.

Komaj rojeno, že izgubljeno.

Kadar se v hiši krsti ponavljajo, na smrt se stari pripravljajo.

Smrt nič ne vpraša, po svoje se obnaša.

Smrt pokoplje vse sovraštvo.

Kjer je krsta, pride na vse vrsta.

GAŠPERIN OBLJUBEČ

Small cellar under the big oak

1997
MERLOT-CABERNET

Select wine - vrhunsko rdeče vino

Bottled by the producers Gašperin Obljubeč, Nefco - Drnovci,

GORIŠKA BRDA, SLOVENIJA

I.J.-25/99 - Series 1/4200.

12,5% alk/vol

HPA 172

0,75 L

SCHERMER WIJNKOPERS & DISTILLATEURS

Geldelozeweg 17

1625 NW Hoorn

SEDERT 1782

tel. : 0229-217 777

fax : 0229-218 765

SPECIALIST IN SLOVEENSE WIJNEN

In de laatste negen Lipa's hebben we kennis gemaakt met de jongenskring en het venstervrijen, huwelijk en bruiloft, en Sinterklaas. We hebben ons gewijd aan de viering van Kerstmis, Karnaal, Sint-Gregorius, Pasen, Sint-Joris en Sint-Maarten, en we hebben ons verdiept in het Midzomerfeest, de gebruiken rond hooien, oogsten en dorsen, en de wijnoogst. We hebben gelezen en, wie weet, gezongen zesentwintig Sloveense liederen. De rubriek over gebruiken en liederen gaan we vandaag besluiten met de gebruiken rond de twee belangrijkste mijlpalen in het leven: geboorte en dood. De liederen vindt u op de bladzijden 23 en 24.

Gebruiken rond de geboorte

Het Sloveense gezin heeft tegenwoordig gemiddeld 1,7 kind, maar in het begin van de eeuw had een boerengezin er minstens vijf, maar vaak wel tien of meer. Een talrijk nageslacht was de boeren zeer welkom, want ze hadden vele handen nodig voor al het werk op het land.

In oude tijden gaf men een bruid al op de dag van haar huwelijk raad over wat ze doen moest om gezonde kinderen te krijgen. Vroeger hielden zwangere vrouwen zich streng aan ongeschreven regels en verbodsbepalingen die gunstig geacht werden voor het kind. Het karakter van de boreling, dacht men, hing ervan af of de aanstaande moeder zich aan alle regels hield. Zo mocht de zwangere zich niet kwaad maken, niet paardrijden, een lijk zien of gevogelte slachten, maar vooral mocht zij niet in aanraking komen met slecht volk.

Toen vrouwen nog thuis bevielen, was het de gewoonte over de barenden te vertellen dat ze "naar Rome was"; als het kind geboren was werd er verkondigd dat "de kachel ingestort was". Als de mensen nog geloofden in geesten plachten ze na de bevalling op tafel eten en drinken te zetten voor de *rojenice* en de *sojenice*, de goede en kwade feeën, die misschien zouden komen om het lot van het kind te voorspellen.

Volgens een oud geloof had het eerste bad een grote invloed op het lot van de nieuwgeborene. Het water voor het bad werd daarom verwarmd in een nieuwe ketel, en daarin legde men geld, opdat het kind dat later in overvloed zou hebben. In enkele streken werden in dat bad ook de zusjes en broertjes gebaad. Dat zou helpen voor een goed wederzijds begrip.

Vroeger geloofde men, dat tót de doop boze geesten zich het kind konden toeëigenen. Om het tegen die geesten te beschermen legde men onder het kussen van het kind een stukje ijzer of een kaars, en tekende men op de wieg een pentagram (een vijfpuntige ster). Voor mannen met een hoed op was het

Maksim Gaspari: Slovenska mati /
Sloveense moeder

betreden van de kamer van de pasgeborene streng verboden, want dan zou het kind last van nachtmerries kunnen krijgen. Dat onheil zouden ook de luiers op kunnen roepen, als deze 's nachts buiten bleven hangen.

In oude tijden was het de taak van de vader te zorgen voor een peter en een meter bij de doop. In het huis van de aanstaande peetouders ging hij zitten op de hoek van de bank bij de kachel. De aanwezigen wisten, dat hij ze daarmee vroeg voor het peetouderschap. De peetouders droegen het kind naar de doop in een wiegje of "nečke" (een soort houten kom). Ze vermeden de kruisweg, en de eerste die ze op weg naar de kerk ontmoetten gaven ze een stuk brood. Gewoonlijk schonken de peetouders aan de pasgeborene wit linnen voor het eerste hemdje, en aan de moeder eieren, boter, walnotengebak, een kip en wijn. Een eerstegeboren jongen werd naar zijn vader genoemd, een eerste meisje naar de moeder, de overige kinderen naar een heilige die op de kalender stond op de geboortedag of een van de dagen erna. Na de doop bereidden de ouders voor genodigden een feestmaal, "peetmaal" (*botrinja*) genoemd. Daarmee werd de nieuwgeborene opgenomen in de gemeenschap van familie en dorp.

De meeste oude gebruiken bij de geboorte zijn uitgestorven direct na de Tweede Wereldoorlog, toen de Sloveense vrouwen begonnen te bevallen in kraamklinieken. Het "peetmaal" wordt nog in ere gehouden, maar alleen in de familiekring.

Gebruiken bij de dood

De dood is voor de mensen altijd iets geheimzinnigs geweest; tegelijk vervulde hij hen met angst. Enerzijds waren ze bang voor het hiernamaals, anderzijds voor de geesten van de gestorven voorouders, die terug konden keren naar de aarde. Uit deze angst voor de dood en eerbied voor de gestorvenen kwamen vele gebruiken voort. Zo was het in het Sloveense bij een sterfgeval de gewoonte de klok stil te zetten. Als er in de kamer van de overledene een spiegel was werd deze bedekt, want als het gezicht van de overledene daarin zichtbaar was zou de bleekheid van de dode overgaan op de levenden. Het vuur in de haard werd gedoofd, uit de pannen werd het water gegoten, en alle hoeken en gaten werden aangeveegd. Daarmee wilde men voorkomen dat de ziel in het huis zou blijven hangen. Om de ziel zo gauw mogelijk het huis uit te laten zetten men alle ramen open.

Toen er op Sloveense kerkhoven nog geen rouwkamers waren lagen de doden tot de begrafenis thuis opgebaard. Volgens oud geloof mochten de eigen huisgenoten de dode niet aanraken. Daarom was het de gewoonte dat de burens de overledene wasten en andere kleren aandeden. In de kist, onder het hoofdeinde, werd een vuist aarde van eigen huis en erf gelegd, zodat de dode als het ware op eigen grond lag. De dode moest opgebaard liggen met de benen naar de deur, anders zou hij naar de andere wereld nog iemand anders mee kunnen nemen. Bij de dode verzamelden zich verwanten, vrienden en burens. Tot de begrafenis kwamen die *kropit*, *vahtat* en *čut* (sprenkelen en waken). Bij de baar lag een twijg van groen en stond wijwater, waarmee men het lijk besprenkelde. Tijdens het waken bij het lijk baden de aanwezigen, en zongen ze dodenliederen, maar ook vrome en vertellende liederen. Volgens het oude geloof, dat we ons tegen de dood slechts kunnen beschermen met vrolijkheid en gezelligheid, deed men in sommige streken gezelschapspelletjes, bijvoorbeeld *rihtarja bit* "geef de rechter een klap".

Voór de uitvaart gaven de huisgenoten de aanwezigen te eten en te drinken. Daarmee wilden ze nog een laatste keer de gastvrijheid van de overledene tonen. Gewoonlijk kwam de begrafenisstoet tot stilstand bij het kapelletje aan het begin van het dorp. Daar nam iemand uit de stoet namens de overledene afscheid van iedereen, vergaf hen al het kwaad dat ze gedaan hadden en vroeg zelf ook om vergeving. Naar het kerkhof mochten de rouwenden niet een kortere weg nemen, en ze mochten ook niet omkijken, anders zouden ze in het huis van de overledene een nieuw sterfgeval oproepen. In de begrafenisstoet liepen steeds twee mannen en twee vrouwen. Als de gestorvene een man was liepen in de stoet vooraan de mannen en achter hen de vrouwen, bij de begrafenis van een vrouw andersom. In sommige streken hadden de kerkhofgangers een brandende kaars in de hand en baden ze. Het was gebruikelijk dat alle rouwenden zwarte of tenminste donkere kleren droegen. Toen alle begrafeningen in Slovenië nog volgens de christelijke riten gedaan werden liep er voor de kist een priester. De kuil werd vroeger gegraven en dichtgegooid door de bureu, dus die droegen spaden mee. Een overblijfsel van dit gebruik is de hedendaagse gewoonte, dat elke rouwende met een spade wat aarde in het graf gooit.

Na de begrafenis deelden de verwanten aan de kerkhofgangers broodjes uit. Tegenwoordig nodigen ze iedereen op een begrafenismaal. Dat was vroeger pas de zevende of achtste dag na de begrafenis, daarom noemen we dat *sedmina* (zevende) of *osmina* (achtste). Waar men de *sedmina* thuis deed zette men voor de overledene een bord, bestek en een glas wijn op tafel. Vroeger moesten er bij een begrafenismaal 9 rituele gerechten zijn, en de aanwezigen moesten van elk iets eten. Zoniet, dan zouden ze de overledene in de andere wereld nooit meer terugzien.

En wat vertellen ons over geboorte en dood de Sloveense gezegden?

Niet een kind baren is moeilijk, maar opvoeden.

Amper geboren, reeds verloren.

Wordt er in huis geregeld gedoopt, dan maken de ouden zich op voor de dood.

De dood vraagt niets, hij gaat zijn gang.

De dood begraaft alle vijandschap.

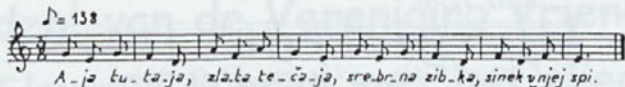
Waar een kist is, komt voor allen de beurt.

Tisnikar

vertaling: Jan Bongenaar

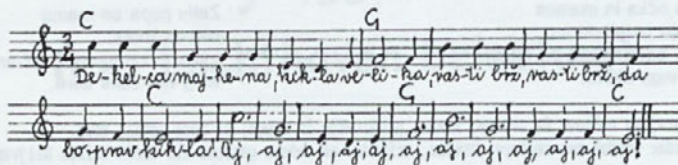
AJA TUTAJA

Aja tutája,
zlata tečaja,
srebrna zibka,
sinek v njej spi.

Ája, tutája
twee gouden scharnieren,
een zilveren wieg,
zoontje slaapt erin.

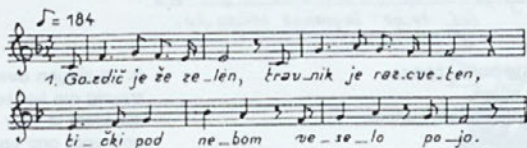
DEKLICA MAJHENA / MEISJE KLEIN

Deklica majhena,
kikla velika,
rasti brž, rasti brž,
da bo prav kikla!

Meisje klein,
rok te groot,
groeï gauw, groeï gauw,
dan past de rok.

GOZDIČ JE ŽE ZELEN / HET BOSJE IS AL GROEN

Gozdič je že zelen,
travník je razcveten,
tički pod nebom
veselo pojo.

★
Tički, jaz vprašam vas,
al bo že skor pomlad,
al bo že skoraj
zelena pomlad.

★
Pomlad že prišla bo,
ko te na svet ne bo,
te bojo djali
v-to črno zemljó.

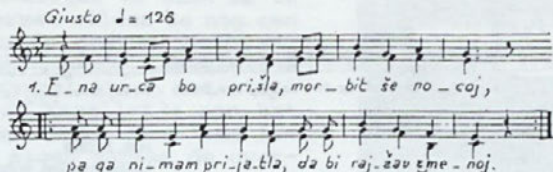
Het bosje is al groen,
de weide staat in bloei,
vogeltjes onder de hemel,
zingen vrolijk.

★
Vogeltjes, ik vraag jullie,
komt al bijna de lente,
komt al bijna
de groene lente?

★
De lente komt
als jij niet meer in de wereld bent,
ze gaan je leggen
in de zwarte aarde.

Vir/Bron: Pesmi in šege moje dežele, Državna Založba Slovenije, Ljubljana, 1987
Bojc, E., Pregovori in reki na Slovenskem, Državna Založba Slovenije, Ljubljana, 1980
Cicido, Pesmarica otroških ljudskih in ponarodelih, Založba Mladinska Knjiga, Ljubljana, 1989

ENA URCA BO PRIŠLA / ER ZAL EEN UURTJE KOMEN

Ena urca bo prišla,
morbit še nocoj,
pa ga nimam prijatla,
da bi rajžav z menoj.

★

Še očka in mamca
bojo ostali doma,
jaz bom mogla pa rajžat
iz tega sveta.

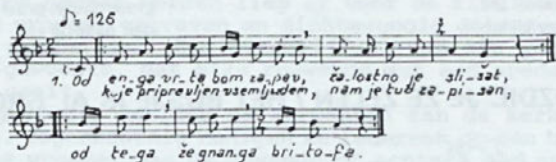
Er zal een uurtje komen,
misschien nog wel vannacht,
dat ik geen vriend heb
die met me meegaat op reis.

★

Zelfs papa en mama
blijven thuis,
maar ik zal moeten reizen
weg van deze aard.

Naprej se našteva še sestre, brate, prijatelje in druge, ki bodo ostali doma.
Verder worden nog zusters, broers, vrienden en andere genoemd die thuis zullen blijven.

OD ŽEGNANGA BRITOFA / OVER EEN GEWIJD KERKHOF

Od enga vrta bom zapev,
žalostno je slišat,
k-je pripravljen vsem ljudem,
nam je tud zapisan,
od tega
žegnanga
britofa.

★

Tam ni hvale ne časti,
nobenega špetira,
gospod pri petlarj leži,
noben si ne zbira,
tud bahač,
n(e)č' drgač
ko berač.

★

Kolko tavžent jih leži,
ki smo jih poznali,
kolko tavžent jih leži,
k-nismo jih poznali,
da-b bli zbran
sodni dan
na desni stran.

Ik ga zingen over een tuin,
treurig om het te horen,
die klaar is voor alle mensen,
ook voor ons voorbestemd,
over dit
gewijde
kerkhof.

★

Daar is lof noch eer,
niets geen gekrakeel
de heer ligt naast de bedelaar,
niemand heeft het voor het kiezen,
de dikdoener
net zomin
als de bedelaar.

★

Hoeveel duizenden liggen daar
die we hebben gekend,
hoeveel duizenden liggen daar,
die we niet hebben gekend,
om er allemaal te zijn
op de dag des oordeels
ter rechter zijde.

britof = pokopališče; špetir = prepir; petlar = berač

¹(e) = polglasnik / halfvocaal

Leden¹ van de Vereniging Vrienden
van Slovenië kunnen met het vliegtuig
voor:

f 450,--

(ex. Luchthaven belasting)

Retour Amsterdam - Ljubljana
Kinderen t/m 1 jaar 80% korting
Kinderen van 2 t/m 11 30% korting

REISBURO "SLOVENIE"

Voor informatie en reserveringen:

Coebelweg 191, 2324 KZ Leiden

tel/fax: 071 - 5313320

<http://www.netconnect.nl/slovenie>

¹ Het betreft hoofdleden en kinderen, geen gezinsleden van 18 jaar en ouder.....
hoewel ieder gezinslid natuurlijk ook zelfstandig lid kan worden.
Prijswijzigingen voorbehouden.

V Sloveniji je družba Mobitel uvedla delovanje GSM sistema v juniju 1996. Pokritost je v juniju 1999 že presegla 93% področja Slovenije, najkasneje do leta 2000 pa bo Mobitel zagotovil tako rekoč popolno pokritost Slovenije (96%) z digitalnim signalom, to pa bo pomenilo, da bo telefon GSM možno uporabljati skoraj povsod na ozemlju Slovenije.

UPORABNIKI SISTEMA MOBI

Uporabniki tega sistema ne plačujejo mesečne naročnine in ne prejemajo računov za storjene storitve, pogovore pa lahko vodijo in prevzemajo samo na območju Slovenije. Ko je vrednostna kartica že porabljena, so uporabniki sistema Mobi dosegljivi še devetdeset dni (od zadnje polnitve).

PRED PRVO UPORABO

Pred prvo uporabo telefonskega aparata najprej vstavite kartico SIM in namestite baterijo. Kartico SIM lahko kupite pri Mobitelu v Sloveniji za približno 8.000,- tolarjev.

MOBIKARTICA

Na svojem računu mobi lahko povečate dobroimetje z mobikarticami v vrednosti 1.000,-/2.500,-/5.000,- in 10.000,- SIT. Te kartice so v prosti prodaji.

Veljavnost kartice je časovno omejena (datum veljavnosti je napisan na njeni hrbtini strani).

Za polnjenje odstranite na vrednostni kartici srebrno plast, pod njo je zapisano 13-mestno število, s katerim napolnite vrednost vašega salda.

ČAS TRAJANJA KARTICE

90 dni

Z dnem, ko napolnite svoj račun mobi (saldo), začne teči 90-dnevno obdobje, v katerem lahko kličete in sprejemate klice. V tem času si lahko nemoteno polnite svoj saldo z dodatnimi vrednostmi. Vsakič, ko boste svojemu saldu pritipkali dodatno vrednost, se začne odšteti novo 90-dnevno obdobje.

Telefonske klice in kratka SMS sporočila lahko sprejemate tudi, če je vaš račun (saldo) prazen.

Od 91 do 270 dni

90 dni po zadnjem polnjenju vašega salda se bo vaša telefonska številka začasno zaklenila. Ne boste več mogli klicati niti sprejemati telefonskih klicev, niti pošiljati kratkih sporočil SMS, lahko pa jih boste sprejemali. Poklicali boste lahko le številki 121 in 123 za polnjenje salda ter številko 112 za klic v sili.

Po 270 dneh

Po 270 dneh od zadnjega polnjenja se vaš račun mobi (saldo) zaklene. S tem izgubite vso še neuporabljeno vrednost na vašem saldu, zaklene pa se tudi vaša telefonska številka.

Sinds 1996 kan men in Slovenië mobiel bellen middels het GSM-systeem. In juni 1999 was dekking reeds meer dan 93%. Voorts verwacht Mobitel tot het jaar 2000 een dekking van 96%, wat betekent dat men in principe overal in Slovenië mobiel kan bellen en gebeld worden.

GEBRUIKERS VAN HET MOBI-SYSTEEM

Gebruikers van dit systeem betalen geen maandelijkse abonnementskosten en ontvangen geen rekeningen voor de geleverde diensten. Voorts kunnen ze alleen binnen Slovenië bellen en gebeld worden. Zodra het saldo van de tegoedkaart op is zijn de gebruikers van het mobi-systeem nog 90 dagen (vanaf de laatste opwaardering) bereikbaar.

INGEBRUIKNAME

Om voor het eerst te bellen moet u de SIM kaart en de batterij in het toestel plaatsen. Een SIM kaartje koopt u in Slovenië bij Mobitel voor ongeveer 8.000,- SIT (tolar).

MOBI-KAARTJE

Uw beltegoed kunt u opwaarderen met mobi-kaartjes in waarden van 1.000,-/2.500,-/5.000,- en 10.000,- SIT. Deze kaartjes zijn vrijwel overal te koop.

De geldigheid van de kaart is beperkt, de einddatum van de geldigheid is afgedrukt op de achterzijde van de kaart.

Om uw tegoed op te waarden krast u de zilveren laag weg, daaronder vindt u een 13-cijferig getal, waarmee u uw kaart kunt opwaarderen.

GELDIGHEID VAN DE KAART

90 dagen

Op de dag van de opwaardering van uw beltegoed begint de 90-dagen termijn waarin u kunt bellen en gebeld kunt worden. Gedurende deze tijd kunt u onbeperkt uw beltegoed opwaarderen. Iedere keer dat u uw beltegoed opwaardeert, begint een nieuwe 90-dagen termijn. U kunt gebeld worden of korte SMS berichten ontvangen, ook als u geen beltegoed heb.

Van 91 tot 270 dagen

90 dagen na de laatste opwaardering wordt uw telefoonnummer tijdelijk afgesloten. U kunt dan niet meer bellen of gebeld worden en geen SMS berichten versturen, maar wel de SMS berichten ontvangen. U kunt dan alleen de nummers 121 en 123 bellen om uw beltegoed op te waarden. Ook kunt u het alarm-nummer 112 bellen.

Na 270 dagen

Na 270 dagen vanaf de laatste opwaardering wordt uw beltegoed geblokkeerd. U bent nu uw beltegoed voorgoed kwijt en ook uw telefoonnummer wordt afgesloten.

Zdravo, otroci!
 *
 * Še nekaj dni in leto se bo izteklo. Pa ne samo leto! Na
 * Silvestrov večer se bomo poslovili od 20. stoletja in zako-
 * račili v novo tisočletje. Naj vam zato najprej zaželim
 * vesele božične praznike, v novem letu pa veliko počitnic,
 * malo strogih učiteljev in pa veliko sreče. Ali veste, da v
 * Sloveniji dimnikarji, pujski in podkve prinašajo srečo za
 * novo leto? Ne? Potem pa brž preberite zgodbico Danila Go-
 * rinška. Kaj vse pa se pozimi lahko zgodi, pa boste izvedeli
 * iz pesmnice Otona Župančiča o zimi. V pesmici lahko ime
 * 'Mirko' nadomestite z imenom brata, sestre ali pa prijate-
 * lja. Vendar vedite: le-ta se lahko razjezi in vas za kazen
 * vrže v sneg.
 *

Srečenosci

Bila sta dva fantiča, prvi pameten, drugi pa vraževeren. Na večer pred novim letom je rekel vraževerni pametnemu: "Drugo leto bom srečen, da še nikoli tako. Sem slišal, da pujske, podkve in dimnikar prinesejo srečo za vse leto, če jih srečaš na novoletno jutro. Še danes bom pribil podkev na naš hišni prag, lončenega pujska, v katerega mečem prihranjen denar, bom jutri vtaknil kar v žep, nato pa pojdem na cesto - nemara zagledam kje dimnikarja."

Pametni je poučil vraževernega: "Bodi pameten in ne pričakuj, da te osrečijo podkve, pujski in dimnikarji! Rajši zavijaj rokave, pljuni v roke in si ustvari svojo srečo sam!"

Zima, zima bela

Zima, zima bela,
 vrh gore sedela,
 vrh gore sedela,
 pa tako je pela,
 pa tako je pela,
 da bo Mirka vzela,
 da bo Mirka vzela,
 ker on nič
 ne dela,
 ker on nič
 se ne uči,
 čakaj, čakaj,
 Mirko ti!

 * Beste kinderen, *
 * *
 * Nog een paar dagen, en het jaar is om. Maar niet alleen het *
 * jaar! Op oudejaarsavond zullen we afscheid nemen van de *
 * 20ste eeuw en intreden in het nieuwe millennium. Daarom *
 * wens ik jullie eerst prettige kerstdagen, en voor het *
 * nieuwe jaar veel vakantie, weinig strenge leraren, en véél *
 * geluk. Wist je dat in Slovenië schoorsteenvegers, varken- *
 * tjes en hoefijzers geluk brengen voor het nieuwe jaar? Nee? *
 * Lees dan maar gauw het verhaaltje van Danilo Gorinšek over *
 * Gelukbrengers. En wat er 's winters allemaal kan gebeuren, *
 * dat kom je te weten in het liedje van Oton Župančič over de *
 * Winter. De naam 'Mirko' uit het liedje kan je vervangen *
 * door de naam van je vriend, zus of broer. Maar weet: die *
 * kan kwaad worden en je voor straf in de sneeuw gooien. *
 * *

Gelukbrengers

Er waren eens twee jongens, de een verstandig, de ander bijgelovig. Op de avond voor het nieuwe jaar zei de bijgelovige tegen de verstandige: "Volgend jaar word ik gelukkiger dan ooit. Ik heb gehoord dat een varkentje, een hoefijzer en een schoorsteenveger geluk brengen voor het hele jaar als je ze op nieuwjaarsochtend tegenkomt. Nog vandaag ga ik een hoefijzer op het stoepje voor ons huis vastspijkeren, en mijn spaarvarkentje stop ik morgen in mijn broekzak. Daarna ga ik op de weg staan, misschien zie ik ergens een schoorsteenveger."

De verstandige wees de bijgelovige terecht: "Wees verstandig! Denk niet dat hoefijzers, varkentjes en schoorsteenvegers je gelukkig maken. Rol je mouwen op, spuw in je handen en maak zelf je eigen geluk!"

Winter, wit Winter

De Winter, de witte Winter, zat op een bergtop,
 zat op een bergtop, en zong,
 en zong, dat hij Mirko mee ging nemen,
 dat hij Mirko mee ging nemen, omdat die niets doet,
 omdat die niet leert. Pas op, pas op jij, Mirko!

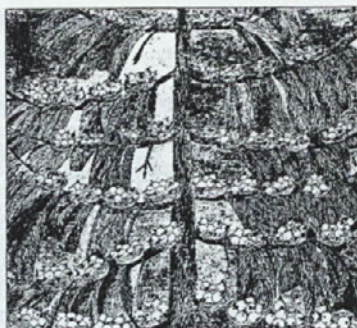
Uganka / Raadsel

Dvanajst vej ima drevo,
vsaka veja gnezda štiri,
sedem mladih se šopiri
v vsakem gnezdju,
kaj je to?

Josip Stritar

Twaalf takken heeft de boom,
op elke tak vier nesten,
zeven jonkies pronken
in ieder nest,
wat is dat?

Josip Stritar

Rebus

Vir / Bron: Cicido, Založba Mladinska Knjiga, Ljubljana, 1989

Pogač S., Klepac M., Slovensčina skozi letne čase, Ministrstvo RS za šolstvo in šport,
Ljubljana, 1997

Rositev uganka / Oplossing van het raadsel: LETO / JAAR
Rositev rebusa / Oplossing van de rebus: NOVO LETO

VIKTORS
BALKAN
RESTAURANT

POSTOJNA

Grote Overstraat 30 - onder
7411 JC Deventer
Tel. 0570-619356
Fax 0575-491005

Geopend van woensdag t/m zaterdag van
17.00 tot 23.00, op zon- en feestdagen
van 16.00 tot 23.00.
Keuken geopend tot 22.00.

Maandag en dinsdag op afspraak geopend
voor groepen vanaf ± 20 personen.

Viktor Šolar

KUHAJMO Z BOJANOM

Solata za mrzlo večerjo

Takšne hladne večerje jemo sicer v toplih poletnih večerih, če pa se nam enkrat ne da kuhati, jih lahko pripravimo tudi pozimi.

Za to solato potrebujemo naslednje sestavine:

- 3 mesnate paradižnike
- 1 zeleno papriko
- 1 čebulo
- kozarček rjavega fižola
- 3 trdo kuhana jajca
- 30 dkg kuhane govedine
- poper, sol, malo kisa in olja

Solata pripravimo iz na rezine narezanega paradižnika, na listke narezane čebule, na rezine narezane paprike, opranega rjavega fižola iz kozarca in ji dodamo na listke narezano govedino ter narezana kuhana jajca.

Popopravimo in posolimo, dodamo kis in olje po okusu ter vse rahlo premešamo. Ponudimo z rženim ali polnozrnatim kruhom in kozarcem črnega vina.

Dober tek!

KOKEN MET BOJAN

Koude avondsalade

Dit soort koude salades eten we gewoonlijk in de warme, zwoele zomeravonden. Maar als we geen zin hebben om lang in de keuken te staan, is deze salade ook zeer geschikt voor de winterse avonden.

Voor deze salade hebben we het volgende nodig:

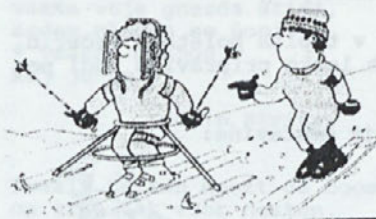
- 3 vleestomaten
- 1 groene paprika
- 1 ui
- 1 kleine pot bruine bonen
- 3 hard gekookte eieren
- 3 ons gekookt rundvlees (soepvlees)
- peper, zout, olie en azijn

We maken een salade, bestaande uit in partjes gesneden tomaten, in dunne plakjes gesneden ui, in reepjes gesneden paprika, uitgelekte en gewassen bruine bonen uit de pot, en we voegen in plakjes gesneden rundvlees en in plakjes gesneden eieren toe.

Vervolgens voegen we peper en zout naar smaak toe en als laatste wat olie en azijn. Alles voorzichtig door elkaar scheppen en opdienen met rogge- of volkorenbrood. Vergeet vooral niet een glas rode wijn erbij te drinken.

Eet smakelijk!

Sijajno! Še noben moj tečajnik
ni imel toliko domislic!

Schitterend, nooit zo'n vin-
dingrijke cursist gehad!

Glej, to so smuči mojega moža!
Torej bo kmalu prišel na kosilo!

Kijk, daar zijn de ski's van mijn
man. Hij zal zo wel komen eten!

Oh, kar dobro se počutim. Ko
sem bil v lanski zimi tukaj,
sem si zlomil obe nogi.

Nou, niet slecht. Vorige win-
ter heb ik ze allebei gebro-
ken.

Kako sem vesel, da ste se tukaj
ustavili! Že dolgo si želim vaš
avtoogram!

Wat ben ik blij dat u hier stopte!
Ik wilde al heel lang uw handteke-
ning!

Doordat de postbezorging uit Slovenië momenteel erg vertraagd is,
was de rubriek van Alexander Vink helaas niet voor de sluitings-
termijn van de Lipa binnen.

BESTUUR

Voorzitter

Bojan Gorički
Beethovenstraat 19
4536 AG Terneuzen
☎ 0115-613722

Penningmeester

Siem Edink
Otterlaan 13
2623 CV Delft
☎ 015-2562010

Lid

Irena Vreček
Teldersweg 185
3052 TG Rotterdam
☎ 010-4613212

Vice-voorzitter

Fred Wolsink
Wisselt 75
7021 EH Zelhem
☎ 0314-623195

Secretaris

Walter Brill
Teldersweg 185
3052 TG Rotterdam
☎ 010-4613212

Lid

Silva Hagen-Škoda
Leeuweriklaan 11
4005 ET Tiel
☎ 0344-622414

COLOFON LIPA

LIPA

Jaargang 8
nummer 6
december 1999

Redactie

Silva Hagen-Škoda, hoofdredacteur
Jan Bongenaar, redacteur
Irena Vreček, redacteur

Foto's

Ineke Gorički
Maarten Dragt

Oplage

150 exemplaren

Redactieadres

Leeuweriklaan 11
4005 ET Tiel
☎ 0344-622414

Vaste medewerkers

Bojan Gorički, Alexander
Vink, Fred Wolsink,
Willem Rootlieb

Drukwerk

R & M, Tiel

Lipa is een tweemaandelijks verenigingsblad van de Vereniging Vrienden van Slovenië.

Uit deze uitgave mag niets worden overgenomen, tenzij met bronvermelding. Een exemplaar is te bestellen door f 5,- over te maken op giro 6318199 t.n.v. de Vereniging Vrienden van Slovenië te Delft.

De bijdragen voor de volgende Lipa graag vóór 10 februari 2000 inleveren bij de redactie.

Meningen die in de Lipa worden geuit worden niet noodzakelijk gedeeld door het bestuur.

ADRIA

ADRIA AIRWAYS
THE AIRLINE OF SLOVENIA

*Amsterdam Barcelona Copenhagen
Frankfurt London Moscow Munich Paris
Sarajevo Skopje Split Tel Aviv Tirana
Vienna Zurich*

Tel: 020-316 42 20